

Dosarul nr. 2ra-834/20

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi sediul central (jud. G. Mîra)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Roman Șmulșchii, reprezentat de avocatul Maria Malanciuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianeii Șmulșchii împotriva lui Roman Șmulșchii cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și întreținerea materială pentru soția care îngrijește copilul comun

împotriva deciziei din 15 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Tatiana Șmulșchii și modificată hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central

constată:

La 18 aprilie 2019, Tatiana Șmulșchii a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Roman Șmulșchii cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și întreținerea materială pentru soția care îngrijește copilul comun.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 ianuarie 2018, a încheiat căsătoria cu Roman Șmulșchii, din care în comun au un copil minor - XXXXX, născut la XXXXX.

Invocând prevederile art. 74 alin. (1) și 76 alin. (1) Codul familie, a menționat că pârâtul nu-și onorează obligațiile părintești și nu acordă sprijin material copilului minor.

Cu referire la prevederile art. 82 Codul familiei, a precizat că dânsa la momentul de față nu este încadrată în câmpul muncii, dar îngrijește de copilul minor, iar mărimea veniturilor lunare ale pârâtului nu cunoaște.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 74-76, 82 Codul familie, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei a pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1 500 de lei lunar până la

majoratul copilului și a întreținerii materiale în mărime de 1 500 de lei lunar până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Roman Șmulschii în beneficiul Tatianeii Șmulschii pensia de întreținere a copilului minor XXXXX în mărime fixă de 728,15 de lei lunar începând cu data de 18 aprilie 2019 până la atingerea majoratului de către copil și pensia de întreținere în mărime de 500 de lei lunar începând cu data de 18 aprilie 2019 și până la atingerea de către copilul minor XXXXX a vârstei de 3 ani.

A fost încasată de la Roman Șmulschii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 262,13 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a stabilit că potrivit informației Biroului Național de Statistică, media lunară a minimumului de existență conform mediei anuale pentru anul 2018 pe sate pentru un copil în vârstă de la 1 până la 6 ani constituie 1 456,3 de lei.

Astfel, la caz suma de 1 456,3 de lei este suma minimă pe care ambii părinți trebuie să o aloce pentru întreținerea copilului minor, adică câte 728,15 de lei fiecare părinte.

Prima instanță a considerat oportun de a încasa de la pârât pensie de întreținere pentru XXXXX în mărime de 728,15 de lei lunar, începând cu data de 18 aprilie 2019.

Având în vedere că reclamanta la moment nu este încadrată în câmpul muncii și nu are un venit propriu suficient pentru a întreține copilul minor comun, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite parțial pretenția privind încasarea întreținerii materiale în mărime de 1 500 de lei lunar până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copil și de a încasa din contul pârâtului suma de 500 de lei lunar cu titlu de pensie de întreținere.

Prin decizia din 15 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Tatiana Șmulschii și modificată hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central, prin majorarea sumei pensiei de întreținere a copilului minor încasate de la Roman Șmulschii în beneficiul Tatianeii Șmulschii de la 728,15 de lei până la 1 250 de lei lunar până la atingerea majoratului de către copilul minor.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit informației prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimumului de existență pentru un copil în vârstă de la 1 până la 6 ani în sate, constituie suma de 1 922,50 de lei pentru semestrul I anul 2019.

La fel, instanța de apel a constatat că din transferurile efectuate de către Roman Șmulschii, pe numele Tatianeii Șmulschii, Nicolae Pendus și Svetlana Șmulschii rezultă că acesta face transferuri sistematice din Bulgaria, prin Zolotaya Corona.

În consecință, instanța de apel a conchis că hotărârea primei instanțe urmează a fi modificată, în partea încasării pensiei de întreținere în sumă bănească fixă pentru

copilul minori XXXXX în mărime de 728,15 de lei, urmând a fi majorată până la suma de 1 250 de lei lunar, or cuantumul pensiei de întreținere încasat prin hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Anenii Noi sediul central, în mărime de 728,15 de lei, este unul prea mic, ținând cont de starea materială și familială, de alte circumstanțe importante.

La 20 martie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Roman Șmulschii, reprezentat de avocatul Maria Malanciuc a declarat recurs împotriva deciziei din 15 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

A remarcat că Tatiana Șmulschii s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, invocând că dânsul s-a eschivat ca părinte de la obligațiile de întreținere materială a copilului minor, ceea ce nu corespunde adevărului, or a participat activ la întreținerea și educarea fiului.

Nu corspunde realității nici faptul că dânsul activează în câmpul muncii după hotarele țării și are un venit considerabil.

A subliniat că nu este angajat în câmpul muncii, fapt ce se probează prin copia carnetului de muncă, își câștigă pentru existență muncind ocazional și din aceste venituri permanent a acordat ajutor material intimatei pentru întrținerea copilului.

Declarațiile intimatei poartă un caracter declarativ, fără a fi justificate, iar instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile Tatianeii Șmulschii, care nu au fost confirmate pin probe cum ar fi înscrisuri ce ar dovedi faptul că dânsul ar avea un venit considerabil.

A considerat că majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor de la 728,15 de lei până la 1 250 de lei lunar este una exagerată, luând în considerație faptul că nu dispune de un loc de muncă stabil, dar muncește ocazional.

La fel, a evidențiat că, pe lângă pensia alimentară, a acordat și acordă în măsura posibilității suplimentar ajutor material copilului, procurând haine și alte produse.

A menționat că conform informației oficiale a Biroului Național de Statistică minimul de existență pentru anul 2019 pentru întreținerea unui copil în vârstă de 1-6 ani este de 1 686,3 de lei, astfel, instanța de apel a utilizat date eronate la adoptarea soluției care s-a soldat cu modificarea hotărârii primei instanțe.

La 18 mai 2020, în adresa intimatei tatiana Șmulschii a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Roman Șmulschii, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 98), fiind recepționată de către intimată la 20 mai 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 99).

La 29 mai 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Tatiana Șmulschii a depus referință la recursul declarat de Roman Șmulschii, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 7 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 77), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 martie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Roman Șmulșchii, reprezentat de avocatul Maria Malanciuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Roman Șmulșchii, reprezentat de avocatul Maria Malanciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Roman Șmulshii, reprezentat de avocatul Maria Malanciuc urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Roman Șmulshii, reprezentat de avocatul Maria Malanciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu